

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД
«ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ К. Д. УШИНСЬКОГО»

КАФЕДРА ПОЛІТИЧНИХ НАУК І ПРАВА

ЦЕНТР СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ «POLITICUS»

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО СТУДЕНТІВ, АСПІРАНТІВ,
ДОКТОРАНТІВ І МОЛОДИХ ВЧЕНИХ

РАДА МОЛОДИХ ВЧЕНИХ

ДРУГА ВСЕУКРАЇНСЬКА СТУДЕНТСЬКА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

СУЧАСНІ ВИКЛИКИ
СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНОГО РОЗВИТКУ:
ПОЛІТИКО-ПРАВОВІ,
СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ ТА
КУЛЬТУРНІ ВИМІРИ

21 травня 2021р.

м. Одеса

Рекомендовано до друку рішенням Вченої ради
ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського» (протокол № 8
від 31. 05. 2021 р.)

Організаційний комітет конференції:

Наумкіна С. М. – доктор політичних наук, професор, завідувач кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Гедікова Н. П. – доктор політичних наук, професор, професор кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Долженков О. Ф. – доктор політичних наук, доцент, професор кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Музиченко Г. В. – доктор політичних наук, професор кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Ростецька С. І. – кандидат політичних наук, доцент, доцент кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Проноза І. І. – кандидат політичних наук, старший викладач кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Добровольська Г. Д. – студент 3-го курсу спеціальності «Право» ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Гладка В. В. – студентка 2-го курсу спеціальності «Політологія» ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

УДК 321(477)(063)

С 91

Сучасні виклики соціально - політичного розвитку: політико-правові, соціально-економічні та культурні виміри : матеріали другої Всеукраїнської студентської науково-практичної конференції, м. Одеса, 21 травня 2021 року. Одеса : ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», Центр соціально-політичних досліджень «Politicus», 2021. 145 с.

УДК 321(477)(063)

на гідність особи, якщо ж людина добровільно погоджується на вчинення щодо неї цього злочину, то, відповідно, не можна говорити про посягання на її гідність. Також додатковими об'єктами можуть виступати життя, здоров'я, статева свобода, трудові права, нормальна діяльність державного апарату тощо.

Література

1. 1986 Бозано против Франції // Библиотека документов по правам человека. URL: <http://hrlib.kz/wp-content/uploads/2016/07/1986-Бозано-против-Франции.pdf> (дата звернення: 22.04.2017).

2. Справа «Х проти Сполученого Королівства» // Ліга.Закон: прав. портал. URL: http://search.ligazakon.ua/1_doc2.nsf/link1/SO0812.html (дата звернення: 15.04.2017).

3. Орлеан А. М. Об'єкт незаконної торгівлі людьми та місце цього злочину в структурі Особливої частини Кримінального кодексу України. Вісник Університету внутрішніх справ. 2001. Спецвип. С. 110–114.

4. Назарова І. С. Свобода – воля // Культура мови на щодень: інформаційно-довідкова система. URL: <http://kulturamovy.univ.kiev.ua/KM/pdfs/Magazine8-20.pdf> (дата звернення: 28.04.2017).

Чебан Олександра

студентка 1 курсу спеціальності «Право»
ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет
імені К. Д. Ушинського»
м. Одеса, Україна

ПРАВОВА КУЛЬТУРА ЯК ЕЛЕМЕНТ ПРАВОВОЇ СИСТЕМИ

В сучасній юридичній науці існують різні підходи до визначення

правової системи. В класичному, найширшому розумінні правова система це комплекс взаємопов'язаних між собою засобів для регулювання суспільних відносин і юридичних явищ. Кожна країна має свою правову систему, яка історично склалася і увібрала в себе правові звичаї, традиції, законодавство, сформований правовий менталітет тощо. Правова система взаємодіє з різними сферами: політичною, економічною, культурною.

Однією з невід'ємних частин правової системи є правова культура. Слід зазначити, що правову культуру відносять і до системи загальної культури. Наприклад, О. Скакун визначає правову культуру як –невід'ємну частину загальної культури, що становить систему правових цінностей...[1]. Тому можна сказати, що правова культура ґрунтується на засадах загальної культури і служить відображенню рівня її розвитку.

Отже, правова культура – це історично складена система духовно-моральних і правових цінностей, які виражаються в досягнутому рівні правової дійсності. Взагалі, можна вважати, що правова культура є незамінним компонентом ідеологічної підсистеми для функціонування всієї правової системи.

Сьогодні дослідження правової культури не зводиться лише до правосвідомості громадян, але й визначається як сукупність суспільних досягнень, а саме досягнень соціальних груп і окремих громадян у галузі регулювання суспільних відносин, яке забезпечується верховенством права, правових принципів справедливості і гуманізму, захисту прав і свобод людини, її честі і гідності, реальне забезпечення місця людини як вищої соціальної цінності.

Нині можна спостерігати підвищення правової культури суспільства, що в значній мірі впливає на розвиток самого суспільства і на державу в цілому. На мою думку, підвищення рівня правової свідомості і правової культури є позитивним явищем, тому що є свідченням розвитку суспільства у вірному напрямку. Саме правова культура повинна зайняти головну роль у розбудові правової держави, вона тісно пов'язана зі всіма елементами правової системи формування правосвідомості

громадян, новим баченням держави як демократичної, суверенної та незалежної, усвідомленням взаємозв'язку права і закону, з визнанням пріоритетного місця ролі людини і громадянина в правових відносинах, тому навіть найменше підвищення правової культури є важливим. При підвищенні правової культури населення підвищується і необхідність сфер її дії: підвищення вимог до діяльності законотворчих, правозастосовних та правоохоронних органів, покращення якості нормативних актів та необхідність постійного інформування населення про новації у праві [2].

Н. Крестовська зауважила, що не кожного індивіда, що знає і розуміє юридичні норми, можна вважати правокультурною людиною. Правокультурну особистість характеризують: фактична правомірна поведінка; позитивне ставлення до права, усвідомлення соціальної значущості права і правопорядку, поважне ставлення до прав інших індивідів; правова активність [3].

Отже, правова культура є невід'ємним і незамінним елементом правової системи, виступає деяким чинником її виявлення і відображення. За рівнем правової культури можна оцінити розвиток правової системи і розвиток її окремих структурних елементів. Окрім цього правова культура впливає на правосвідомість, право, законність і правопорядок і на інші види правової діяльності.

Література

1. Скакун О. Ф. Теорія держави і права, 2001 URL: <http://politics.ellib.org.ua/pages-1534.html> ;
2. Макеєва О. М. Правова культура як чинник розвитку правової системи;
3. Крестовська Н. М. Теорія держави і права. URL: <http://studies.in.ua/ru/krestovska-nm-teorja-derzhavi-prava.html>